

De lezer schrijft

Allergisch voor bijengif

Ik heb moeten besluiten om te stoppen met een o zo mooie hobby wegens allergie. Maar laten we bij het begin beginnen.

Ongeveer 27 jaar geleden belandde een zwerm in onze achtertuin. De imker die ik belde vertelde enthousiast over deze beestjes en ik werd aangestoken door het bijenvirus. Na de beginnerscursus kon ik voor een leuke prijs een paar kasten van een imker overnemen. Met de kasten in de auto naar huis en ze in de voortuin gezet.

Het was die ochtend nog redelijk koud, dus toen ik wegging naar mijn werk was er geen activiteit bij de twee kasten. Maar tegen 12 uur was de temperatuur opgelopen naar 20 °C en mijn vrouw belde in paniek op dat er duizenden bijen door de straat vlogen. "Geen probleem," zei ik, "Ze zijn bezig met hun verkenningsvlucht en hebben een el dorado aan bloemen gevonden." Toen ik thuis kwam verzocht mijn vrouw me toch vriendelijk om ze ergens anders te plaatsen. En zo geschiedde: na een tijdelijke plek bij de vereniging kon ik ze plaatsen op de volkstuinten bij ons in de buurt. Ook de tuinders waren enthousiast over het resultaat van goed bestoven vruchten en groentes.

Alles ging goed tot we gebeld werden voor een zwerm in een speeltuintje. Ze zaten er al een uurtje of twee, op ooghoogte. Toen we daar aankwamen zei iemand: "Het lijkt wel of die bol kleiner is geworden." Er ging helaas geen lampje bij mij branden en ik ging ze scheppen zonder beschermende kleding, want ik had geleerd dat een jonge zwerm niet steekt. Maar toen ik de tak afknipte en in de kieps wou schudden, staken er een stuk of 20 bijen in mijn gezicht en kreeg ik een spuitje van een bloedneus. Gauw de kieps neergezet en weggelopen, uit de buurt van de zwerm. Bleek dat de jeugd er met stenen en stokken naar gegooid had. Ja, dan worden ze een beetje nijdig. Met een knalrood hoofd ging ik naar het ziekenhuis. Praten ging ook niet makkelijk, dus probeer dan maar eens uit te leggen wat er is gebeurd. Na de nodige medicatie mocht ik weer naar huis. Drie jaar later was het weer raak. Ik trok buiten de bijenstal en redelijk ver van de bijen mijn pak uit, maar werd toch gestoken. Met rode ogen, snotterig en duizelig de EpiPen erbij geprikt en naar het ziekenhuis. Dit keer was ik gelukkig wat sneller thuis, ook dankzij de EpiPen.

Afgelopen maand juni heb ik de honing eraf gehaald, alles bij-vrij in de bak gezet en meegenomen. Met wat rook heb ik de bijen die er toch nog opzaten eruit gejaagd en eenmaal thuis heb ik de bak nog een keer geopend om de laatste bijen eruit te laten vliegen. Helemaal bij-vrij, dacht ik, en ik ging slingeren. Bij het slingeren van de laatste raat voelde ik een steek in mijn arm. Anafylactische shock,

Foto Roel Unij

constateerde mijn buurman die verpleegkundige is op de ambulance. Ik kon voor de derde keer naar het ziekenhuis. De arts op de spoedeisende hulp zei dat ik moest stoppen, want een volgende steek kon minder goed aflopen. Ik had nog graag door willen gaan met deze mooie hobby, maar mijn gezondheid staat voorop. In ieder geval wens ik alle imkers hele goede bijenjaren toe.

Roel Unij, NBV-afdeling Dordrecht

Noot van de redactie

Bijenhouden heeft vorig jaar uitgebreid aandacht besteed aan allergische reacties met artikelen over bijengifallergie (Bijenhouden 2019-2 en 2019-3) en propolisallergie (Bijenhouden 2019-6). Meer informatie over hoe te handelen bij een allergische reactie op een bijensteek vindt u op de NBV-site www.bijenhouders.nl/cursussen/bijensteek.